

maade vel tilfreds med den. Det viser, at det Maskineri, vi arbejde med, slet ikke er saa forfærdt og at man med god Vilje paa begge Sider kan holde sig inden for regelmæssige Tilstande. At der fra en Side, hvortil jeg ikke hører, er opgivet en Del smaa militære Bevillinger, kan jeg kun glæde mig over, og de Fre, der ere gjorte fra anden Side, thunge mig ikke paa Hjerte. Jeg er vedvarende forundret over, at hele Rigsdagen ikke har faaet nogen Oplysning om „Berlingste Tidende“, men det har jeg saa ofte haft Lejlighed til at udtale. Den ærede Ordfører har ikke haft det mindste at meddele os derom. Det er altsaa en Hemmelighed, der bevares dybt i Indenrigsministeriets Indre; det maa vi ikke saa noget at vide om. Jeg har nu hele Tiden erkendt, at dette Spørgsmaal ikke er af den Bestaffenhed, at det kan trumfes igennem paa Finansloven, og der synes ikke at være Tale om at sætte en almindelig Lov igennem om dette Punkt, men det kunde interessere mig og vel ogsaa Tingets ærede Medlemmer, om den ærede Ordfører maatte være i Stand til at oplyse, at der fra Indenrigsministeren foreligger saadanne Oplysninger, som kunde foranledige os til at vente en i alt Fald midlertidig tilfredsstillende Ordning af denne Sag. — At Fredsbureauet i Bern ikke faar de 2,000 Kr., er et Offer, man kan bringe for Fredens Skyld. Fredsbureauet kan vel arbejde uden vore smaa Bidrag. Men i øvrigt antager jeg, at den Sag, der arbejdes for, vil trænge saaledes igennem, at vi ad Aare komme til at bevilge langt mere til Freden, naar den krigeriske Stemning, som det ærede kongevalgte Medlem (Hedemann) gjorde sig til Ordfører for, ikke længer er herskende. — Om den næste Post, Bevillingen paa 2,300,000 Kr. til en Dampskibsforbindelse mellem Esbjerg og Parkenton, vil jeg sige, at hele dette Spørgsmaal, om Staten skal gaa ind paa en Dampskibsdrift paa England, er aldeles ikke modent til Afgørelse, og jeg vilde finde det ganske urigtigt, naar Meningerne derom ere saa forskellige, og naar vi ikke kunne overse, hvad vi derved ville komme ind paa, om en saadan Sag skulde føres igennem paa Finansloven. — Jeg havde gerne undt Skolelærerne de 100,000 Kr., som de nu miste; men den Post, her er Tale om, er jo dog forøget Aar for Aar, saa at, om den ogsaa i Aar bliver staaende paa 500,000 Kr., er vel Ulykken ikke saa stor. — Som sagt, jeg finder, at det er et overmaade glædeligt Resultat af Rigsdagens Virksomhed, at vi have faaet Finansloven. Meget andet faar

vi jo ikke i Aar; men en Finanslov er dog altid en god Ting at have, og jeg tror, at jeg og ligeledes ærede Medlemmer have Ret til at glæde os over, at det Resultat, der nu er opnaaet, giver os Udset til at saa Ende paa denne Samling.

Ronseilspræsidenten (Reedz-Thott): Det ærede Medlem, der nu satte sig, sagde, at han glædede sig over den Finanslov, der nu vil blive vedtagen, og at stort andet fit vi vel ikke ud af denne Samling. Jeg skal ikke misunde det ærede Medlem og hans Parti den Resignation, han viser over for det politiske Arbejde, naar han er tilfreds med et saadant Resultat af vor Virksomhed, som denne Finanslov udviser, og han selv erkender, at stort mere kommer der vel ikke ud deraf.

Ordføreren (Steffensen): Fra en Side, hvortil jeg ikke hører, er der fremkommet Bemærkninger om, at man var ked over, at man ikke havde faaet Bevillingen til en Subvention til en Dampskibsforbindelse mellem Esbjerg og Newcastle og ligeledes over, at man ikke havde faaet noget Tilskud til Skolelærerne. Jeg vil dertil bemærke, at det forekommer mig at være en temlig ugrundet Udtalelse, thi Stillingen var jo den, at hvis man havde givet det lille Beløb paa omtrent 4,000 Kr. til Militætarbejderne og det heller ikke store Beløb paa 10,000 Kr. til Telefon- og Telegrafarbejder, saa kunde man have opnaaet baade det ene og det andet. Naar der er Tale om, hvad man er ked af, saa vil jeg sige, at man i Virkeligheden ogsaa bør være ked over ikke at faa de to af mig nævnte Beløb, om hvilke jeg allerede ved første Behandling udtalte, at de begge to specielt havde det Formaal at lette Tjenesten for det menige Mandskab. Jeg kan derfor kun sige, at jeg beklager, at vi ikke have faaet noget af disse Beløb.

Dr. Hansen: Den højtærede Ronseilspræsident (Reedz-Thott) har ganske misforstaaet min sidste Ytring, naar han gaar ud fra, at jeg glædede mig over, at det ikke var kommet noget andet Resultat ud af denne Samling end Finansloven. Jeg sagde blot, at havde vi heller ikke faaet den, havde det været endnu værre. Jeg beklager tværtimod, at vort Arbejde gennem 6 Maanedre har været saa vrøstløst som det er. Jeg beklager ogsaa, at den høje Regering, der jo har sat det som sit Program at nægle mellem Tingene og saa dem til et Resultat, dog ikke har kunnet faa noget større Resultat ud af det end denne Finanslov, som